

עפ"ת 26571/11/14 - יניב דב חיים קליין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 26571-11-14 קליין נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מערער	יניב דב חיים קליין
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה מרכז (כב' הש' מגי כהן), בהמ"ש 6031-07-14, מיום 29.9.14, לדחות את בקשת המערער להארכת המועד להישפט, בגין הודעת תשלום קנס, המייחסת לו נהיגה במהירות העולה על המותר.

3. ב"כ המערער טען כי האיחור בהגשת הבקשה להישפט נבע מכך כי ההודעה הראשונה בגין ביצועה, לא הומצאה לידיו כדין, אלא אך הודעה בדבר כפל תשלום הקנס. ב"כ המערער אף פירט את הכשלים שנתגלו באישור המסירה המובילים לטעמו למסקנה כי הודעת התשלום לא הומצאה לידי המערער כדין.

עוד טען ב"כ המערער כי בעת הרלוונטית לא היה הרכב בחזקתו של המערער אלא נהג בו מר זכריה חדורה, כמפורט בתצהיר שהוגש על ידי זה האחרון. משכך, אף טען ב"כ המערער כי יהא בדחיית הערעור והותרת ההחלטה על כנה, משום גרימת עיוות דין למערער.

4. ב"כ המשיבה טען כי הודעת התשלום הומצאה למערער כדין ובכל מקרה לא עמד בנטל המוטל על כתפיו להוכיח כי נפל פגם באישור המצביע על כך.

עוד לדברי ב"כ המשיבה, על פי ההלכה הנוהגת, אין בעצם הטענה כי אחר נהג ברכב, כשלעצמה, משום הוכחה בדבר גרימת עיוות דין.

דין והכרעה

5. על המבקש להאריך מועד להישפט, להוכיח כי הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שאינן תלויות בו וכן כי הוגשה מיד לאחר הסרת המניעה. כמו כן רשאי בית המשפט להיעתר לבקשה בשל נימוקים מיוחדים שיירשמו.

6. את הסיבה לאי הגשת הבקשה במועד, תולה המערער בכך כי הדו"ח לא הגיעה לידי, מסיבות שאינן תלויות בו.

על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 יהא במשלוח הדו"ח בדואר רשום משום המצאה כדין, גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו 15 ימים מיום שנשלח, זולת אם יוכיח המערער שלא קיבלו מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלו.

בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל, (2007), נקבע בהקשר זה כדלקמן:

"התקנה איננה דורשת בחינה מדוקדקת מה עלה בגורל המשלוח ודי כי חלפו 15 ימים מיום יציאתו למען הנכון בדואר רשום וכי המערער לא הרים את הנטל להראות כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. משקמה החזקה, יכול המערער לנסות ולסתור אותה בהליך העיקרי, תוך שיעלה טענותיו לעניין הכיתוב "לא נדרש" המופיע על אישורי"

7. עיון באישור המסירה העלה כי הדו"ח נשלח על פי פרטיו של המערער ולכתובת המגורים הרשומה שלו. עוד עלה כי מספר הדו"ח נרשם בצידם של פרטים אלה וכן נקובים בו המועד בו נמסרה הודעה ראשונה על דבר קיומו של הדו"ח (12.6.13) וכן המועד שבו הוחזר הדו"ח לידי משטרת ישראל (30.6) ובצידו חתימה, תוך ציון כי "לא נדרש".

בנסיבות האמורות קמה חזקת המסירה אשר לא עלה בידי המערער להרים את הנטל המוטל על כתפיו כדי לסתור אותה ועל כן גם לא עמד בתנאי הנדרש להגשת הבקשה באיחור.

8. אף נקבע ברע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל כי טענה שאחר ולא המערער נהג ברכב, אינה מקימה חשש לעיוות דין ועל כן גם דין טענה זו להידחות.

9. לאור סך על האמור לעיל אני מורה על דחיית הערעור.

פסק הדין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ה, 05 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.